

ON EMİR ÜZERİNE-2 (Çıkış 20:2-17)

ON EMİR'İN ÖNSÖZÜ

ON EMİR “Seni Mısır’dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrının RAB benim” diyen bir ifade ile başlar.

On Emir, köle bir halka kurtuluş veren Tanrı’nın Yasası’dır. Tanrı kendisini bu Yasa’da halkına “Yahveh” olarak açıklamıştır. Yani bu Tanrı, kendiliğinden var olan, sonsuz, değişmez, gücü her şeye yeten bir Tanrı’dır.

Bu yüzden Tanrı RAB’be bütün canımızla ve bütün gücümüzle tapınmalıyız; kutsal bir korku ve saygı ile itaat etmeliyiz; bütün gücümüzle O’nu yaratan ve kurtaran Tanrı olarak sevmeli ve O’nu yücelten (hoşnut eden) bir şekilde yaşamalıyız.

Bu Tanrı Musa önderliğinde halkını kölelik evinden çıkarıp vaat ettiği topraklara getirdiği gibi, Mesih İsa aracılığında halkını günahın köleliğinden kurtarıp sonsuz yaşama (cennete) getiren Tanrı’dır.

“Benden başka tanrın olmayacak.”

Yanlış inançlardan, sahte öğretilerden, batıl uygulamalardan kaçınmalıyım. Putperestliği reddetmeliyim. Yaratılmış şeylere (azizlere, kutsal sayılan nesnelere) tapınmaktan kaçınmalıyım. Kutsal Kitap merkezli bir iman belli olsun diye, gelenekleri din gibi uygulamaktan kaçınmalıyım. Şeytanı ve işlerini reddedip, fal ve büyü gibi okült işlerden uzak durmalıyım. Sadece Kutsal Kitap’ın Tanrısı’nı kabul edip O’na güvenmeliyim. Yumuşak huylulukla ve sabırla O’nu izleyip daima yardım için O’na güvenmeliyim.

(dua: Tanrımız RAB, senin isteğini ayırt edebilmek için bizleri aydınlat; senin isteğine karşı gelen her şeyden vazgeçebilmeyi bizlere öğret...)

“Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın.”

Tanrı’nın Kutsal Kitap’ta açıkladıklarına sadık olan bir inancı benimsemeliyim. Kitap’ta yazılmış olanla uygun bir yaşam için çalışmalıyım. Tanrı’ya kendi düşündüğüm şekilde değil, O’nun açıkladığı şekilde tapınmalıyım; Kutsal Yazılar’a uygun bir şekilde Tanrı’ya hizmet etmeli ve yazılmış olana göre O’na tanıklık etmeliyim. Pak imanı korumak için, insan icadı olan uygulamalardan ve geleneklerden kendimi korumalıyım; ve bunu başkalarına da öyle öğretmeliyim. Tanrı’nın Sözü’nde açıkladıklarının tersine yaptığımız şeylerde putperestliğe düşmüş oluruz. Tanrı’nın sureti diye bir şey icat etmemeliyiz ve bunlara tapınmamalıyız.

(dua: Tanrımız RAB, yaratılmış şeyleri tapınma amaçlı kullanmaktan halkını koru; Sözüne göre sana hizmet etmeyi bizlere öğret...)

“Tanrın RAB’bin adını boş yere ağzına almayacaksın”

Yalan yere yemin etmek, lanet okumak, Tanrı’nın adını kötü amaçla kullanmak gibi şeylerden kaçınmalıyım. Tanrı’nın adı kutsal olduğu için, bencilce ve düşüncesizce bu adı ağzıma almamalıyım. Tanrı’nın adını dua ve tapınma (övgü, tövbe, dilekler...) amaçlı kullanmaya gayret etmeliyim. Sözlerimizle ve işlerimizle (bütün yaşamımızla) Tanrı’nın adına saygılı olmalıyız.

(dua: Tanrımız RAB, gerçeğin değerini korumak için sözlerimizi mesh et, senin kutsal adını doğru bir şekilde kullanmayı bizlere öğret...)

“Şabat Günü’nü kutsal sayarak anımsa.”

Yaratan ve kurtaran bu Tanrı, Şabat Günü’nü emretti ve kutsadı. Bizler bu dünyasal yaşamda Tanrısal bir yaşamı tecrübe ederek devam edelim diye bu günü düzenledi; bu günü kendisine ayırarak dünyasal işlerden dinmemizi; kutsal bir dinlenmeyi tecrübe etmemizi istedi. Bu günde Kutsal Yazılar’dan okumak ve öğrenmek için, sakramentleri kutlamak için Tanrı’nın ev halkı ile toplanmalı; günü Tanrı’ya ayırmalıyız. Bu günde ellerimizin işlerini bereketlemesi için dua ederken, Mesih’in merhamet hizmetinin devamı ve kilisenin hizmeti için sunu, sadaka, ondalık kurbanlarımızı Tanrı’ya sunarız. Yaşamımızdaki kötü yollardan dönmek için bu günü bize verilmiş bir fırsat olarak değerlendirmeliyiz; ve aynı zamanda tanıklık ve hizmet için öğrenip güçlendiğimiz, imanlılarla paydaşlıkta büyüdüğümüz bir gün olmasına dikkat etmeliyiz.

(dua: Tanrımız RAB, senin yaratan ve kurtaran Tanrı olduğunun ilanına vesile olsun diye, kutsal dinlenme boyunca Söz’ünle ve Ruh’unla halkını bina et; sonsuz Şabat dinlenmesini özleyerek yürümeyi bizlere öğret...)

“Annene babana saygı göster.”

Tanrı bizleri bağımsız varlıklar olarak yaratmamıştır. Bizler Tanrı’ya ve insanlara ihtiyacı olan sosyal varlıklarız. Tanrı pak imanın sadece kilisede değil, bütün yaşam boyunca işlemesini istemiştir. Anne ve babamıza saygı göstererek *(yani emirlerine itaat ederek)* Tanrı’yı onurlandırmalıyız. Diğer yandan Tanrı’nın üzerimize atadığı bütün yetkili kurumlara ve yetkili kimselere benzer bir saygınlıkla yaklaşmalıyız. Gerçek imanın dünyasal yaşamın her adımında görünür ve etkin olması için emirlere ve yasaklara dikkat etmeliyiz.

(dua: Tanrımız RAB, bu dünya kaostan uzak bir şekilde, düzenin ve esenliğin olduğu bir yer olarak devam etsin diye, ailelerimize saygılı olmayı bizlere öğret; yetki, yaş ve armağan açısından bizlerden büyük olan kimselere sabırlı ve duacı bir yürekle yaklaşmayı bizlere öğret...)

“Adam öldürmeyeceksin.”

Bu emir sadece birini öldürmekten bahsetmiyor. İnsanı öfkeliendiren, öldürme isteğini ve nefreti körükleyen davranışlardan ve sözlerden de kaçınmalıyız. Bu durumda insana *(komşumuza –insanlık ailesine)* Tanrı’nın suretinde yaratılmış varlıklar olarak değer vererek, intikam duygularından kendimizi ve başkalarını koruyarak Tanrı’ya sadık kalmaya çalışmalıyız. Bu emir aynı zamanda kendi hayatımıza zarar verebilecek ve yaşamı riske atabilecek davranışlardan korunmayı da emretmektedir. Adalet etme ve öldürme yetkisinin hükümetlere verilmiş olduğunu unutmamalıyız. Gerçek Tanrı’ya bağlanmış bir

imandan, sabırlı, merhametli, yardımsever meyveler çıktığını daima hatırlayarak yaşamalıyız.

(dua: Tanrımız RAB, insana saygılı olmayı ve dünyaya bağlıladığın yaşam armağanı için şükretmeyi bizlere öğret; öfke, nefret, kin ve intikam duygularından yüreğimizi korumayı bizlere öğret...)

“Zina etmeyeceksin.”

Bekar ya da evliyken kutsal bir yaşam göstermeyi amaçlamalıyız. Tanrı'nın her kötülük ve sadakatsizliği yargıladığını unutmamalıyız. Eğer bizler beden ve can olarak Tanrı'ya ait olduğumuzu iyi anlarsak, ruhsal ve fiziksel olarak bizi kirletecek işlerden de uzak durmamız gerektiğini anlayabiliriz. Bu emir, sadece bir eylemden değil, kötü bakıştan, kötü sözden, yakışsız şakalardan da kaçınmamızı gerektirir.

(dua: Tanrımız RAB, kutsal ve saygın bir yaşam ile seni onurlandırmayı bizlere lütfet; aklımızı ve yüreğimizi pak düşüncelerle yenile, günahattan ve kötülükten tiksinimeyi bizlere başla...)

“Çalmayacaksın.”

Çalmak, yasa ile cezalandırılan bir eylem olmasına karşın, insanlar bu emri farklı yollardan da çiğneyebilirler. Bu emir, aynı zamanda hile ile ya da yanlış ölçü ile hak ettiğimizden daha fazla mal ve kazanç elde etmeye çalışmamızı yasaklar. Diğer yandan bu emir, Tanrı Sözü'ne uygun olan işlerle yaşamımızı devam etmeyi gerektirir. Yani geçimimizi yasal olan bir şekilde sağlamak için çalışmalıyız. Çalmak eylemi diğerlerinden haksızlıkla alınmış şeyler anlamına geldiğinden, sahip olduklarımızla yetinmeyi de öğrenmeliyiz.

(dua: Tanrımız RAB, sahip olduklarımızı doğru bir şekilde kullanarak; daima imkanlarımız için şükrederek seni onurlandırmayı bizlere lütfet; kazancımızla saygın bir yaşam sürmeyi bizlere başla...)

“Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.”

Tanrı birine karşı yalan söylemeyi, yalan tanıklıkta bulunmayı yasaklıyor. Bu emir aynı zamanda başkalarına zarar verecek bir şekilde imalı konuşmayı, dedikodu yapmayı, iftira atmayı da yasaklar. Başkalarının ününe ya da unvanına zarar verecek ifadelerde bulunmaktan, diğerlerinin vicdanında yanlış yargıya sebep olabilecek davranışlardan kaçınmalıyız. Yalan, şeytanın kullandığı bir yol olduğu için reddetmeliyiz. Açıkça gerçekten yana olmalı ve yanlış anlamlara sebep olabilecek sözlerden kaçınmaya gayret etmeliyiz.

(dua: Tanrımız RAB, aklımızda ve yüreğimizde Kutsal Sözleri daima mühürle ki, kendimizi ve başkalarını kötü sözlerle lekelemek bizlerden uzak olsun, sözlerimizi mesh et ve ağızımızı paklıkla kullanmayı bizlere başla...)

“Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.”

Kendisinde olana şükretmeyip daha fazlasını istemek, Tanrı'yı adaletsiz olmakla suçlamak gibidir. Başkasında olan şeye göz diktiğimiz zaman, sanki *“Tanrım sen yanlış yaptın, onu komşuma değil, bana vermen gerekirdi”* demiş oluyoruz. Sadece bu emre değil, bütün

emirlere bakarken, günah ve kötülükten kaçınmak için, Tanrı'yı sevmeye ve bu sevgiyle insanı odaklanmalıyız.

(dua: Tanrımız RAB, emirlere ve yasaklara baktığımız zaman günahı anlamayı bizlere lütfet; günahların affı ve kutsal bir yaşam için Mesih benzerliğindeki yeni yaratılışa layık olmayı bizlere bağısla...)